

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Издава всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията ся
намирватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отататъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

СЛИВЕНЪ, 12 Ноември 1882.

Побѣда! Побѣда!

Ха-ха-ха-ха! смѣйте се, радвай-те се, веселѣте се, подскачайте, ликуйте, ржкоплѣцете, защото *пешиванлъжктъ*, многоборството, распрята, *кагата* се свърше вече! Земѣте тѣжани, цигулки, арфи, свирки, пищялки, дайрета и *далбуки* и кой каквито вече музикални инструменти намѣри. Адъ бо плѣни се, Клятва потрѣби се, Ева свободи се и мы ожидаючи видѣхомъ Сионъ да ликува, да тържествува и да излѣзе побѣдителъ надъ онази неочаквана смъртъ, която идеше да нанесе послѣдний ударъ на нашата признателность! Побѣда! Побѣда! вика днесъ нашъ Смѣшлю, а съ него побѣда викатъ даже и найзатѣнитѣ мѣста изъ отечеството ни. Побѣда вика *Кукуругу*, като расперва гордѣливо крилата си, побѣда викатъ и нашитѣ ареопагисти, побѣда викатъ и пѣтлитѣ, и кокошкитѣ и пуяцитѣ и пуйкитѣ по воденицитѣ на Д-ре. Тази побѣда бѣше надъ насъ, между насъ, въ насъ, отъ насъ и за насъ. Съ тази побѣда ние отваряме вратата на великото си бѣдѣще, на великото си предприятие; съ тази побѣда ние побѣляваме петното, съ което насмалко щѣхме да почернимъ лицата си, и да ся явимъ на ближната пролѣтна сцена безъ сифлоръ, безъ главенъ дѣецъ, който да ни управлява, та да играемъ добръ ролитѣ си; съ тази побѣда ние спечелихме побѣдата, спечелихме насъ си, спечелихме и привлѣкохме сърдцата на нашитѣ благодѣтели на нашитѣ доброжелатели, на нашитѣ освободители; съ тази побѣда ние спечелихме и придобихме изново великата си надѣжда за осъществение пд-нататъшнитѣ си планове и кроежи! Радвайте се прочее и веселѣте си всички и всички, мало и голѣмо старо и младо, умно и безумно отъ дѣте до коте.

При тази сполучлива побѣда Смѣшлю не може да остане хладнокрѣвенъ да се не искиска и да се не изсмѣе още веднажъ на тѣзи, които въ незаконната си и неправедната си борба падиахъ и се сгрѣмолясахъ като великанътъ Годията, които въ самонадѣяността-

та си мислехъ, че сѣ тѣ, а не другъ, и които въ прѣхласността си не смѣтахъ, че камикътъ изъ пращката ще исхвъркне, ще ги удари верѣдъ челото и тѣ ще станатъ за срамъ и за укоръ не само на сегашното, нѣ и на идущето потомство. Обаче това не трѣбва да се вижда чудно на никого, защото всѣкой търси срѣдства, съ които да остави името си обезсмъртено и увѣковѣчено! Увлѣчени и погъдиличкани нѣкои съ празни глави, а съ голѣми носове и *шкелбета*, отъ тѣзи велика като Гръцката идея, и тѣхъ имъ се прищѣло подобно нѣщо, нѣ за зла честь, тѣ изгубили пѣтътъ на истинското обезсмъртение, и се впустили въ пѣтътъ на срамотното и безславното обезсмъртение, съ което навлѣкохъ на себе си укоритѣ, прѣзрѣнията, хулитѣ и даже неувнитѣ на цѣлитѣ народъ.

Нѣ така или иначе, нали се поправи днесъ злото, нали побѣдата излѣзе на явѣ, нали надѣждата ни въскрѣсна, ние, ако и да не похвалимъ причинителитѣ на тази неочаквана борба, поне, сме длѣжни да имъ кажемъ Смѣшлю съ смѣхъ, а Кукуругу съ искукуругивание, едно голѣмо: *аферимъ бре!* за гдѣто разбъркахте работитѣ съ врѣме, та да се оправятъ съ врѣме; *аферимъ бре!* за гдѣто заложихте примкитѣ си, и се хванахте вие сами; *аферимъ бре!* за гдѣто направихте и глухийтъ царъ да се научи що мислите, та съ врѣме да земе потрѣбитѣ мѣрки за искореняването на злото; *аферимъ бре!* за гдѣто показахте като охлювъ рогада си за да ги види всѣкой черни ли сѣ, бѣли ли сѣ; *аферимъ! аферимъ!* и триждѣветъ пѣти *аферимъ ви бре!* за гдѣто съ плиткитѣ си и празни като картини глави издадохте или пд-добръ прѣдадохте крѣпостъта отвѣтрѣ! *Jupiter dous vult perdere dementat* — Богъ които иска да погуби замай имъ най-напрѣдъ умътъ. Аминъ! така да става сега и въ всичкитѣ вѣкове. Аминъ! . . .

Баение за уроки.

Смѣшлю се потрудилъ тѣзи дни да повика една баба, която била много искусна въ баенето за уроки, за да побее за уроки и на нашитѣ ареопагъ, които урочасалъ

завчера отъ едни блѣдо-сиви-черни очи, когато се разисквалъ въпросътъ за намаляването на прочутитѣ кадастръ. Тази баба е баяла на мнозина, и нѣма случаи, гдѣто да се чува, че тя не е била сполучлива; нѣ тя баяла само тамъ, гдѣто виждала, че злото е неизлѣчимо. Тя твърдѣ-твърдѣ не ходила и необикала богатитѣ кѣщи, защото знаела, че нѣма що да я огрѣе. Щомъ ѝ далъ извѣстие Смѣшлю за тази новина въ ареопага, тя забравила и цуеталитѣ си, и катѣритѣ си, и краката си та пд-скоро да завтаса тамъ. Явила се още не явила се, влѣзла още не влѣзла, видѣла още не видѣла, ето че ѝ прѣдставятъ нѣколко души урочасани, които столели замаени, умилени и като трѣскаво-болнави. Тя ги попитала на часа отъ що се урочасали, а тѣ съ пѣшкание, съ охкание ѝ расправили, че урочасали отъ въпросътъ за намаляването на кадастрътъ. На тѣзи имъ думи тя се поусмихнула и рѣкла: прѣгрѣшили сте синко, та сте станжли на този *халъ*, та не сте урочасали; щото сте смѣтали, не сте можли да го постинете, та за туй ви е дошла тази *бела* на главата. Ихъ, бабо, пѣкъ отъ гдѣ познавашъ? Сѣкашъ, че ни си била на сърдцето. Е, синко, баба ви е стара, тя познава човѣка отъ очитѣ какво мисли, какво крои и какво му се иска. Вие сте мислили че, като се разрови този въпросъ на кадастрътъ, ще можете да се ползвате повечко нѣщо т. е. че ще можете да отървете вашитѣ ниви и вашитѣ поземленни приходи отъ тѣжкитѣ за сиромаситѣ кадастръ, като намѣрите причина да се извините, че се не сторило, че го убила градушка, че го изѣли скакалци, че го изѣли черви, буболечки, гжсеници, мишки, и пр. . . и тѣй подъ прѣдлогъ че се грижите и се трудите за сиромаситѣ да се ползвате вие на тѣхътъ грѣбъ. Тази задня мисль ви е докарала и на това състояние. Нѣ азъ като ви побая сега, на часа ще ви се отворятъ очитѣ, на часа ще прогледнете и на часа ще уздравѣте. Моето баение за подобни като вашитѣ уроки не състои въ друго, освѣнъ въ молитви и проклѣтти извлѣчени изъ псалтирѣтъ. Слушайте и тамъ гдѣто е за надува-

ние, надувайте се; а тамъ гдѣто е за пуканье, пукайте се; Во имя Отца и Сина и Святаго духа. Аминь. Прѣкръстѣте се и кажѣте три пѣти Аминь за да не остане ни единъ, който пои народѣтъ ни съ пелинъ, като неистинский неговъ синъ!

Благослови, Боже, тѣзи които се трудятъ отъ истинско сърдце и отъ цѣла душа за доброто на сиромаситѣ; благослови, Боже, тѣзи които мѣдруватъ за доброто на отечеството си; благослови, Боже, тѣзи, които се не увличатъ отъ страсть за поглѣщанье чуждото право; благослови, Боже, тѣзи които сѣ защита, подпорка и крѣпость на угнѣтенитѣ и пригнѣсенитѣ; благослови, Боже, тѣзи, които умѣятъ да смазватъ вратѣтъ на противницитѣ и на зложелателитѣ; благослови, Боже, тѣзи, които сѣ прирѣли собственитѣ си интереси, и се мѣчатъ да облекчаватъ ближнитѣ си; благослови, Боже, тѣзи, въ чиито рѣцѣ народѣтъ е прѣдалъ сѣдбата си, и тѣ наистина се трудятъ за нравственното му подобрене; благослови, благослови, Боже, . . .

Прокълни, Боже, тѣзи, които се трудятъ за злото на сиромаситѣ; прокълни, Боже, тѣзи, които копаятъ гробѣтъ на отечеството си; прокълни, Боже, тѣзи, които интригуватъ, и които продаватъ думитѣ си; прокълни, Боже, тѣзи, които гонятъ, съсипватъ и тикатъ въ калѣта падналитѣ си братя; прокълни, Боже, тѣзи които се мѣ-

чатъ да намаляватъ ужъ кадастрѣтъ за облекчение на сиромаситѣ, а да пълнятъ джобовѣтъ си: прокълни, Боже, всичкитѣ вѣтрѣшни и вѣнкашни неприятели прокълни, прокълни, Боже, . . .

Отъ това ново баяние за уроки всички се стрѣснѣли, наспотирили бабата да я изгонятъ, и ако да не билъ Смѣшлю да я отгърве, тя щѣла да си иде *тантуна*.

Княжеството.

Небосклонѣтъ въ княжеството ту се мръжди, ту се вжее, ту се усмихва; а студѣтъ се топлината, която я нѣма повѣпъ освѣтъ въ топлиѣтѣ етаи, постоянно се бори. Какво ще се роди какъ ще го кръстатъ, кой ще му е кръстникъ, кой ще му е попъ, тѣ сѣ нѣща още съвѣсмъ неизвѣстни. Мнозина си даватъ оставкитѣ отъ изборитѣ за прѣдставители въ Народното Сѣбрание, а мнозина смѣтатъ това за случай да прикаратъ своитѣ рѣждясаи още идеи като *Българский Гласъ*. Въ Смѣшлю прѣдвѣщава на всички да знаятъ, че частѣтъ е вече ударилъ да се прѣкъснатъ вече тѣзи вѣтрѣшни борби, защото онашата звѣзда, която нечезна, остави слѣди за едно не избѣжно побъркване на Источний Вѣпросъ къмъ началото на идущата пролетъ. Нека вземе всѣкий това въ внимание и тогава да си пѣе: *кой ти купи коланчето*, ако ли не, много ще се прозѣваме и ще тининикаме: *аманъ, аманъ не одукъ*. . . . Тогава ще видимъ, какви табли, какви карти, какви билиарда ще играятъ чиновничетата въ кафе *Искръ* или *Одесса*, и какъ ще оежждатъ народнитѣ политически интереси! Тогава ще видимъ, кой е либералецъ и кой е консерваторъ, кой е кумъ и кой е сватъ, кой знае да играе на *курумезо хоро*, а не на полка и на кадрилъ при любовнитѣ прозѣвки на

арфанситѣ! Тогава ще видимъ дали княжеското правителство съ тѣзи си постѣйки е умѣло да спечели симпатитѣ на населението, или е докарало работата до таково растройство, щото братъ брата да гони, баща сина си да не познава, синъ баща си да не слуша, защото ужъ така го изисквали днесъ за днесъ политическитѣ обстоятелства въ княжеството и прѣвратѣкъ извършенъ въ Свищовъ. Смѣшлю не е песимистъ, нѣ не е и пълень оптимистъ, той си тавиника това което ще бѣде, и което виси като Царь Анастасіевата сабя окачена на конскій косамъ надъ Дамокловий вратъ.

Смѣшлю вижда, че посестримата му *Свѣтлина* хвана да се колебае, нѣ дали е отъ много умъ, или съвѣсмъ отъ голѣма глупость, то е работа на нейнитѣ редактори, които сѣ адвокати и може по-добрѣ отъ Смѣшля да знаятъ законитѣ, но не и горчивитѣ слѣдствия които ще произлѣзатъ отъ тѣхното съвѣтване да се не зима участие въ изборитѣ. Щото сѣ дни напрѣдъ сѣ, и ние сме *сеурджии*, нѣ дано тойзи *сеурджилкъ* не докара щото мисли Смѣшлю; защото:

1. Който се пази отъ отговорность, той става отговоренъ както за злото тѣй и за доброто;

2. Който се варди най-много отъ огънь, неговата кѣща се запала и той изгаря;

3. Който оставя вѣлѣтъ да дѣви овцѣтъ, той не е неговъ истенскій пастиръ, нѣ паемникъ. Слѣдъ това нека *«Свѣтлина»* ни свѣти сега както си ще, нѣ съ това ние мислимъ, че тя ще се затъмни, и *не будетъ, акоже Богъ рече: свѣтъ*, нѣ будетъ *тма*. Sapienti pauca!

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Законопроектитѣ за военното сѣдоустройство и за бегликѣтъ на клетитѣ кози прѣхвърлили сѣ тѣзи дни прѣзъ прозорцитѣ и чакатъ рѣшението си въ

искочи на вѣтъ, като измрънка съ едно *сбогомъ*. Черню, като видѣ това, скочи да гони Огрибката, а подиръ Черня трѣти се и баба Стойка.

II.

Селото бѣше излѣзло цѣло на вѣтъ отъ виковѣтъ и крѣсцѣтъ, които не прѣстанвахъ да ечатъ и да се отглашаватъ на студенитѣ вѣтрове. Всѣкий бияхъ трѣпки и всѣкий стоѣше съ зинжли уста и глѣдаше на разяреното Трънче, което бѣ вчепкало съ едната рѣжа баба Куна Оцетарката, а съ другата дѣщеря ѣ Кера. Напраздно Дѣдо Пенчо Рашетото и Дѣдо Проичю Цѣдилникѣтъ се мѣчахъ да епрѣтъ гнѣвѣтъ на Трънчето, напраздно тѣ викахъ изотдалече и насърдчавахъ селенитѣ да се хвърлятъ възъ този свинарь, който не бѣ по-доленъ отъ стадото си; нѣ гласѣтъ имъ остана глухъ и нѣмъ; защото Грую Кюсето съ една суровица въ рѣцѣтъ като се спустихъ ерѣщу тѣхъ, ако да не бѣхъ се потулили изъ множеството, щѣхъ да станѣтъ насмалко жертва на Кюсето! Въ туй врѣме ето че се зададе баба Бона Совалката изъ чиито уста излизаше огънь и пламѣкъ. Тя се промѣжкнѣ прѣзъ множеството, достигнѣ до Трънчето и нададе викъ:

— Брей Кольо, колъ ти въ джегерѣтъ! Остави Оцетарката съ дѣщеря ѣ, че

ПОДЛИСТНИКЪ

„ЗАБОРАВИХЪ ДА СЕ ЖЕНЪ“

ВЕСЕЛЪ И СМЪШЕНЪ РАСКАЗЪ

(Изъ домашнитѣ ни животъ.)

(Продължение отъ брой 7-ий).

I.

Види се, прибърза Огрибката, да го е надумала баба Тройка Врачката, защото я видѣлъ да стои отдалеко и да се подемира на Оцетарката. Олеле си! менъ ме издува голѣмъ страхъ! Кой знае що ще пострада клѣтото ни село, ако би да стане нѣщо!

— Ще стане! Догдѣто сѣ Цѣдилникѣтъ и Рашетото става ли нѣщо? Стрѣснѣ се като отъ дълбокъ сънъ Черню, и избърбора като си гладеше брадата, и често-често отправяше любовнитѣ си поглѣдъ къмъ сѣднѣлата на ерѣща му млада и зелена като него мома.

— Ге, недѣй дума тѣй Черню, прѣкъсна го Огрибката, прѣкръсти се и плони си въ пазухата! Не знаешъ ли,

че петь прѣета Богу наддѣляватъ? Не знаешъ ли коя е Врачката? Богъ да пази всѣкого, голѣмъ кѣшей човѣкъ да поглѣне, голѣма дума да не каже. Тя е една, която я нѣма въ селото ни! Попѣтъ ни, той я е афоресалъ, той ѣ не дава нито комка, нито нафура! Ге, че тя знае да сваля мѣсечината въ водата; веднажъ цѣло село се бѣше събрало, и тя я сваля въ рѣката и накара всички ни да я видимъ, и наистина я видѣхме така, както си стои на небото, само че бѣше много кръвясала!

— Знае тя! искиска се Райка, като те бѣше научила на една магня за да се ожена, защо се не оженихъ още я? Язкъ ти за трудѣтъ, дѣто та пращѣ та ходи съ ново калайдисано крондирче да зимашъ вода отъ седемъ водици, които се вѣртятъ на лѣво, и послѣ да я носешъ въ черква да ѣ чете попѣтъ!

— Ге, ху Райке, ти сѣнувашъ, некрѣпя Огрибката, ти си полудѣла! Че кога е било това я? Чакай да ти кажа азъ тебе! . . . Гиди вонещице оканала! . . . Щомъ изрѣче тѣзи думи Огрибката, скокнѣ отъ мѣетото си за да удари Райка по устата, нѣ Черню ѣ хванѣ рѣжката и я измѣбра. Мѣжду тѣзи тѣхна гюрюлтия, чу се силното квичение на свинѣтъ, което ги накара да скочатъ и да се исплѣятъ на вѣтъ. Огрибката заграбчи Райка, зашиба я по гърбѣтъ и

хамалитъ. Догдѣто се разгледватъ солдатитѣ и козитѣ ще са кжпнатъ за да имъ поолегне прѣди да ги прѣтоварятъ.

— Законопроектътъ за поправителната сметка на финансовата 79—80 г. и той чака като млада невѣста за да се окжни въ прочутата баня и да се скрие изъ нѣкое кюшенце дано да го не видятъ, защото билъ много оцапанъ, и който са омие слѣдъ него и той ще се оцапа.

— Чиновницитѣ, учителитѣ и поповитѣ и тѣ се мждратъ прѣдъ вратата на това прочуто здание, и чакатъ да видатъ дали ще имъ се увеличатъ, или ще имъ се умалятъ платитѣ.

— Спорѣдъ както позачулъ Смѣшлю отъ единъ таласжмъ, платкитѣ на чиновницитѣ ще се умалятъ, на учителитѣ ще си оганатъ пакъ тѣ т. е. за страннитѣ по-големни, а за нестранинитѣ по-малки отъ $\frac{1}{3}$ на алгебрически кубъ; а колкото за платитѣ на старцитѣ Израилеви т. е. на поповитѣ тѣ щели да се възложатъ на архиерентѣ за развекване.

— Вечерното училище въ градътъ ни се учрѣди, и цомъ се свършатъ свадбитѣ, то ще се отвори. При това то е подъ голѣма мисалъ съ какво ще топли поевителитѣ си, като кюмурътъ е скжпъ а дървата се слѣдатъ само по лѣсоветѣ.

— Тѣзи дни една плъшочка е измжтила двѣ мишки, които ще прѣдстави за любовитество на Пловдивскитѣ кокони отъ които нѣкои си за да не остаряватъ, пиятъ различни билки за да не ставатъ трудни, защото трудността била-най-главната причина за остаряването имъ.

— Въ едно село сж се осждили двама учители да гладуватъ, защото не угодили на кметътъ, който некалъ да му клатятъ каукъ като на чорбаджия.

— Слухъ се прѣска, че на единъ чиновникъ зѣли чултѣ отъ грѣбътъ му, защото се пудросвалъ.

тѣсно ще ти се види селото ни! . . . .

— Да я остави ли? . . . О, то нѣма да го бжде никога, опули ѝ се Трънчето съ единъ огненъ езикъ. Да ме разиграва ти на мечка, да нека да ме подчини подъ себе си, а още повече дъщеря ѝ Кера, тази усойница, тази проклѣтница, тази обвѣнча да нека да ми владѣе и да ми дава та съвѣти що да правя! . . . О, не, не! Само това не може да бжде или азъ трѣбва да погинж, или дъщеря ѝ, друго-яче азъ не можж да живѣя въ туй проклѣто село! . . .

— А бре, Кольо, а бре, синко какъвъ е този пустий дяволъ днесъ, дѣто ти е влѣзълъ въ сърдцето, забра го съ кротость Совалката; ти отнапрѣдъ не бѣше такъвъ, ти се боеше мухата, мухата да не настжншъ, а сега; . . . . Олеле си Божичко! ти прилчашъ не на човѣкъ, нъ на цѣлъ дяволъ ти! . . .

— Ти . . . . какъво ти я? Закрѣска Кюсето, я си обери крушитѣ оттука, че хжй сега хе ти свѣтявамъ масѣлцето. Ти безъ да знаешъ каква е работата, не трѣбва да си втикашъ носѣтъ на всеждѣ и да ставашъ въ всеко гърне и мюрдия . . . . Колю, той си знае що прави . . . .

— А бре, Груво, прости ме, ако казахъ нѣщо лошо и безижтно; нъ азъ се свѣщамъ отждѣ е втикнжтъ този фитилъ на Трънчето . . . .

Смѣшлюво пророчество

Чтение.

Тако глаголетъ Смѣшлю: людие мжжи и женски когато чувате смѣхътъ ми недѣйте се сърди, нито окаменявайте сърдцата си; защото който се сърди, естествено е, че Смѣшлю ще му се смѣе повече, а който окаменява сърдцето си като баба Кудкудячка, той ще земе брадва и ще му го строши на солъ. Слушайте убо синове, които търсите по-мазни клинове, и които поглжцате хорскитѣ млинове за да си правите по-високи чинове! Смѣшлю прѣдсказва на всячки мекерета, че ще имъ махне тѣзи кокета, които ги прѣдставятъ като хубави лалета, а не сж друго освѣнъ безсловесни телета. Единъ отъ тѣхъ сж влѣзли вече въ капанътъ да вършатъ на баба Кудкудячка харманътъ, да ѝ свирятъ бадехавакманътъ да ѝ пѣлнятъ съ буклуци чюданътъ и да ѝ миятъ съ помия главата въ хаванътъ. Единъ отъ тѣхъ въ пропасть ни влачатъ, голи ни съблчатъ, или наопаки ни ризитѣ облачатъ, или пакъ да е *кабилъ* като дѣвка ще ни огвачатъ. Единъ отъ тѣхъ се вече откри, какъ знае да ни кори, какъ знае съ нашѣтъ хлѣбъ да ни мори и какъ знае съ нашитѣ дърва да ни гори.

Смѣшлювъ Неалтиръ.

Псаломъ Алефъ.

Блаженъ е тойзи мжжъ, който се не поведе по колата на зломисленницитѣ, защото той ще привлече любовьта на

— Казахъ ти, прибърза Кюсето ядосанъ, че то не е твоя работа. Я се прѣждосай ти, че сурвицата ще заплочи по гърбътъ ти, ще ти исправи гърбицата и ще ти понамѣсти кокалитѣ! . . .

— Ахъ, охъ, тази пуста Врачка, избѣбра отпотаино Совалката, тя дѣто знае много, тя го е уопла съ тази отрова, тя го е извадила отъ глава да прѣмахне хубавата Кера и да се ожени за дъщерята ѝ; нъ да видимъ какъ ще се свърши тази работа! . . . . мене май не ме сгрѣва, не ми мирише на хубаво . . . .

На тѣзи Совалкнини думи всичкитѣ селени и селенки стобхж втрѣщени и никой не смѣше да се помръдне отъ мѣстото си. Зрѣлицето отведнажъ се прѣстори на гробно мълчание! Трънчето и то се побърка та стоеше и мислеше като пѣтелъ на купиче като държѣше невиннитѣ жъртви яко въ ржцѣтъ си. Отъ врѣме до врѣме само се чувате тѣжкото охканне на баба Куна Оцетарката и на дъщеря ѝ Кера. Тѣхнитѣ лица ги бѣше покрила вече гробната сѣнка и тѣ очаквахъ вече отъ часъ на часъ разрѣшеннето на сждбата си «смъртъ или животъ». Когато изненадѣно се чухъ викове и грѣсѣци, които отведнажъ направихъ всекого да си обърне очитѣ откъмъ дѣто идеше. Тишината се развали, навалицата се распочѣка и всич-

народа къмъ себе си, той ще има добри сѣтнини, неговата градина ще се прохладява отъ кедрови дърва, неговата душа ще спи спокойно и въ неговата кжща ще избилдствуватъ всекакви блага и добрини.

Псаломъ Кофъ.

Приидите и вижде яко гласъ народенъ, гласъ Господенъ! Защо се забравихте въ Вашитѣ си голѣмцини и рѣкохте въ сърдцата си ние сме богове? О чуйте и научѣте се земни и смъртни твари, че който се възвишава, ще се унижи, а който се унижава ще се възвиси.

Псаломъ Самехъ.

О нечестивий и непризнателний! гуслята на робството ти още строи окачена на вратѣтъ ти, ти не си забелилъ още тегленето и носенето на дебелитѣ хомотъ! И днесъ ти бѣше скокижлъ да воювашъ срѣщу тогози, който ти подаде ржка на спасение. Нъ народната воля емири гордостѣта ти, а съ нея заедно и глупостѣта ти!

Псаломъ Гимелъ.

Исповѣдай се, защото си грѣшенъ човѣкъ, защото сърдцето ти друго мисли, а устатати друго говоритъ; защото се мжчншъ да правишъ черното на бѣло, а бѣлото на черно. Помисли си що си билъ, и що си сега! Незабравяй че правдата трѣба да се раздава еднакво!

Псаломъ Кукуругу.

Радвай се и весели се, братко! Смѣхътъ и кълваннето сполучихъ. Неприятелитѣ сж распрѣнжжж като мъгла прѣдъ слънечната свѣтлина, и плановетѣ имъ са растопихъ като восѣкъ отъ огньтъ. Кукуругнини надъ тѣхъ като побѣдителъ, а Смѣшлю ще се иземѣ като ги захлупи подъ рунтавитѣ си калнакъ.

Псаломъ Ареонагу.

Защо сте събрани и мислите? Защо треперите и се страхувате? Защо не отпуснете мислитѣ си? Мѣсто спе идѣже сте собрани свято естъ, и оттамъ трѣб-

ки завикахъ съ смѣхъ въ устата:

— Вижте, вижте чудо! Виждте Черню какъвъ е наспотирилъ Огрибкината дъщеря!

— Не е, не е наспотирилъ дъщеря ѝ, нъ гони самата Огрибка, пзвикахъ други, като се стискахъ за коремѣтъ отъ смѣхъ.

Въ това врѣме тѣ съглѣдахъ и баба Стойка, която *куцукъ-куцукъ* тичаше и тя слѣдъ Черню като му викаше изотдалече:

— Бре, Черню, да ти почернѣятъ чрврата когато си такъвъ лудъ. Остави жената да не ставаме *резилъ* на хората! . . .

На тойзи часъ Черню додѣто да се обърне, Огрибката се тикнж измѣжду навалицата рошава, кикава и безъ пустици. А дъщеря ѝ Райка като бѣгаше отъ нея, безъ да види съ едното си око, удари се силно въ Трънчето, който неквиця и изгрухтя като стадото си, и отъ страхъ като не знаеше каква е работата и що е за гюрултия това, испустнж Оцетарката и дъщеря ѝ. Дѣдо Пенчу Раметото и Дѣдо Пройчю Цѣдилникътъ като хакясахъ въ земята Кюсето, който имъ стоеше като Светий Арахангелъ надъ главата за да имъ извади душата, промжкнахъ се прѣзъ навалицата, грабнаха баба Куна и Кера и ударихъ на бѣгъ. (Слъдва).

ва да излъзи оная облага, за която толкозъ бѣдни очакватъ. Стрѣнѣте се, яко часъ приближаваеъ се, и хамамъ будетъ закрити се. Ха-ха-ха-ха! Ку-ку-ри-гууу! Аминъ! кѣщата ще остане пакъ безъ куминъ! . . .

ВРАЧОВНИКЪ.

I. Ако идешъ да си врачувашъ на *болъ бобъ* и ти се падне *пѣтъ*, да знаешъ, че ако си високопоставено лице пѣтътъ ти ще се затвори отъ друго високопоставено, и ти ще се оскърбишъ много; на за да ти поотмине, добръ е да си посмръкнешъ малко червенъ пиперъ вмѣсто *ембие*, който ще пораздразне малко мозъкътъ ти, и ще ти исцара ядътъ изъ носѣтъ.

II. Ако идешъ да си врачувашъ на *черъ бобъ* и ти се падне *носило*, да знаешъ че ако си прокуроръ скоро ще ти погребѣтъ за дѣто си погрѣбѣлъ и ти мнозина.

III. Ако идешъ да си врачувашъ на *грахъ* и ти се падне *душманлъкъ*, да знаешъ че ако си директоръ скоро ще привлѣчешъ душманлъкътъ, който си кровилъ другиму, възъ себе си, и той, който ти е билъ най-голъмъ и най-тѣсенъ приятель ще ти стане най-голъмъ и най-върлъ душманивъ.

IV. Ако идешъ да си врачувашъ на *лещи* и ти се падне *жеситба*, да знаешъ че ако си членъ отъ свѣтътъ на смъртъта и на животътъ, скоро ще се оженишъ за прѣдпослѣдната, която ти е била срѣдство за печеление колелца.

V. Ако идешъ да си врачувашъ на *хартъ* и ти се падне *обогатяване*, да знаешъ, че ако си учитель, скоро ще ти се увеличи платата наопаки.

VI. Ако идешъ да си врачувашъ на *циганско камѣче* и ти се падне *сиромашия*, да знаешъ, че ако си българскій вѣстникаринъ, скоро и нанстина ще опсромашеешъ отъ рѣдвоното плащане на абонатитъ си.

ПОЛИТИКА

Тозъ пѣтъ политиката прострѣ благодатната си рѣчка и кѣмъ нашата Румелия! Телеграфътъ до *Мерингъ-Постъ* знаете ли що казва? Ха-ха-ха-ха! Смѣйте се, радвайте се и подскачайте, защото баба Викторня не забравила и насъ бѣднитъ. Тя освѣнъ като си свърши работата съ Египетъ т. е. като си го турили подъ властѣта като си го направи своя областъ и като поставила Хѣдивътъ да ѝ варди ибрицитъ, днесъ рѣшила да помогне и на насъ Румелийцитъ. Намаляванието на годишниятъ *пилафъ-парасж* на Агата е дѣло свършено вече. На Агата ще хване да му прѣвѣда отъ всѣкъдѣ. Той си оми рѣцѣтъ отъ Египетъ, оми си рѣцѣтъ отъ Босна и Херцеговина, оми си рѣцѣтъ отъ Сърбия и Румѣния, оми си рѣцѣтъ отъ България, а сега волею и не волею полегка-легка ще си омие рѣцѣтъ и отъ благонадѣждната си Румелия. При такава една новина не пада ли се сега на Смѣшля да си бухне и той калпакътъ отъ радостъ? Хай-хай, безъ да чека отговоръ, той си го бухка, а още повече ще си го бухка, когато чуе, че дипломатията се е погрижила за обединението на всички български държави подъ едно знаме и подъ единъ господаръ.

Русия. Опитътъ на Генералъ Игнатиевъ за френско-русскій съюзъ излъзълъ на *юхъ*. Смѣшлю прѣдвиздаше въ опашатата звѣзда тази несполука и то по

прости причини. Догдѣто баба Викторня стои като орлица на мърша възъ Египетъ, то се разбира, че Франция трѣбва да ѝ клати капела, ако нека да я огрѣе и нея нѣщичко.

Турция. Агата на венчки клати фесъ дано да остане господаръ на Египетъ, нѣ далѣ ще го бжде или не, и той не знае още. Това що знае, то е: че кавгата не била за друго освѣнъ за Насрадинъ-Ходжевийтъ юрганъ.

Австро-Венгрия. Тази не твърдѣ приятна намъ какичка все обича да се занимава съ нашитъ, а общо съ Славянскитъ въпроси и интереси. Тя не е избѣгнала отъ намѣренето си, че трѣбва да стане рано или късно господарка на венчикитъ Славяни въ Балканскій Полуостровъ. Тя се не плашила отъ Черна-Гора, защото била въ добри еношения съ нея; не ѝ мърда отъ Сърбия, защото тя била когато да е нейна; не се бояла отъ България, защото имала доста подпорка; не ѝ прѣчала Румѣния, защото си опледа съ нея кошника. Съ една рѣчь тя подекача отъ радостъ за дѣто отвѣкъдѣ я блазнатъ благи надѣжди; нѣ далѣ не прѣсмета, че щото мислятъ мишкитъ, котка го разваля? Босна и Херцеговина колко мицове ще ѝ погълнѣтъ то е още неизвѣстно. Тази неизвѣстностъ ще я рѣши ако не зимата, то пролетѣта безъ друго.

Ха-ха-ха-ха! Чувайте още една най-прѣсна и най-последна политическа новина за нашитъ Ага! Той се хваналъ като мишка въ капанътъ, че е билъ съучастникъ въ Египетското въстание. Уловенитъ или хванатитъ писма на Араби го доказватъ вече; и той сега му отмишлява какъ да опровергае това участие. Нему му се присѣнило, че догдѣто неписе три четири паргилета съ силенъ афионъ, и догдѣто не хване да припознава нашитъ паспорти както и тѣзи на Българското Княжество, работата му все щѣла да върви като ракъ възъ бързей, и той не щѣлъ да може да намѣри срѣдства по-сгодни за да хвърли това леке отъ фесѣтъ си.

А за да можалъ колко-годѣ да се поуспокои въ побъркванието на мозачнитъ си нерви и мускули той се рѣшилъ да повика Митхадъ наша при себе си и той да му свири съ старата си *шаркия* дано некакъ си е поизмѣни тази политика, която го разиграва всѣкий день и му испразднюва празната кесия.

ТЕЛЕГРАММИ.

София. Князьтъ се поерѣщѣхъ най-блѣскаво. Министри, окружни управители, началници всички въ пародни униформи. Радостѣта на консерваторитъ бѣше неописана.

Тамже. Гласовѣтъ на изборитъ ходятъ отъ градъ на градъ и отъ село на село. Голѣмо възлнение същю «Свѣтлина» за свѣтитъ ѝ. Хаджиеновъ се готви за съзиданието зданието на Н. Събрание. «Славянина» му прѣпятетвува; а въ сѣщото врѣме е разяренъ и срѣщю «Свѣтлина». Новийтъ министръ на Общитъ Сгради, земледѣлие и търговия скоро ще прѣстигне, ако не е пристигнѣлъ.

Пловдивъ. Законопроектътъ за заплатитъ е вече прѣдъ вратата на хамамътъ. Всѣкий депутатъ си е турилъ по два чифта очила за да може да го прочете по-добръ.

Тамже. Законопроектътъ за чиновнитъ депутати не е още пристигнѣтъ

до вратата на ареонагътъ. Той скромно стои и чака схдбата си. Ще му се да понаправи агитации, нѣ го е страхъ отъ единъ *вампиръ*, който заплашвалъ венчки села и градове. (Нека се поврка фанариотекото мекере да свети вода и той ще се проижди. Б. на См.)

София. «Свѣтлина» не е съгласна съ *Марицимитъ* възглѣдове и въ идущий си брой тя ще ѝ докаже противното. (Въ този случай Баба Марица има право и «Свѣтлина» ако се отнесе друго яче, отъ свѣтлина ще стане *тъмнина*. Б. на См.)

Цариградъ. Англия ни подевирка още съ надѣжда за Египетъ. Нѣ 1% пламе надѣжда. Даже и чертозитъ на нимфитъ сж безпокойни въ туй отношение Кефѣтъ имѣ е малко разваленъ, защото имѣ сбиратъ драгоцѣнноститъ за покриванне намаляванието на Ист. Румелийскій *пилафъ парасж*.

Тамже. Нашитъ органъ *la Turquie* като лѣе похвалитъ си за умното постѣпване на Гьоргаки Бея Вълковича въ разрѣшенне Българекый княжественъ въпросъ по корреспонденцията, той се надува като пате въ рашето. Нѣ нека си се надува ние знаемъ що сме сполучили на неговъ грѣбъ. Нанстина че и нашитъ дипломати ги бива, нѣ и българскитъ си ги бива.

Виенна. Ние очакваме злото отъ пролетѣта нѣ то ни спайде въ зимата меркитъ сж зети вече за потѣкванието на новото Босненско Херцеговинско въстание.

Тамже. Общото мнѣние е да се наусенатъ тѣзи окопирани страни, защото нѣма да излъземъ на глава; както Турция не можѣ да излъзѣ на глава съ Черна-Гора. (Отъ това срѣдство по-добро нѣма. Чуждото си е всѣкога чуждо, макаръ и да е по-сладко, нѣ то не-послѣ излиза по-солено и по-горчиво. Б. на См.)

Сливенъ. Сладко-рѣзливото винце неспоука обрѣчитъ на *Свѣтничковитъ* бжвчи и главата му се появи пакъ. Свадбитъ по насъ са *болъ*, благодарение на хубавитъ ни винца. «Свѣтничкъ» и той се готви да се ожени, нѣ жѣлае да се вѣнчѣ въ затворенитъ църкви. За зѣстра ще му даджтъ «Българско Знаме».

Стрѣлча. По-миналата недѣля клетѣтъ ни замнина за въ Цариградъ. Той е натоваренъ отъ селото ни да извади нови хюджети за миринтъ. (Тази работа е правителствена а не селска. По-добръ е прошение до Об. Събрание, отколкото безполезни разноски въ Цариградъ. Б. на См.)

Одринъ. Илджрѣмското ни българско учителце ходи на мезатъ. Общински пари има, нѣ духовникътъ ни не дава, защото щѣли да го топлятъ тази зима. Киршханлийското училище се затвори че не плащатъ на учителтъ му.

Пловдивъ. — Областното Събрание единъ месѣцъ става се работи, остана му още месѣцъ да не работи, Депутатитъ гласуватъ още за вѣзнаграждеднето, което ще получатъ (Б. Р. Туй не е ли работа?)

Тамже. — Сливенскійтъ земледѣлический кассиръ ще прѣдстави на Събранието изработенитъ си проектъ, съ кѣгото чегри месѣца се занимава въ Русчукъ. Проектътъ казватъ е за отпускитъ на чиновницитъ.

Анхисло. — Поржчяхме за нашия прѣдставитель въ Областното Събрание банка отъ Виена. Комисонерътъ Дани-то трѣгна вчера съ сѣдничковий параходъ.